

Overweging bij Rechters 6: 7-17; 36-40 en Marcus 1: 1-15

Zondag 14 januari 2024

Ds. Dick Snijders

<p>Traditioneel vooruitstrevend</p>	<p>Gemeente van Christus, en ieder die vandaag gekomen is om deze viering mee te maken,</p> <p>als er ineens een engel bij je op de werkvloer verschijnt, als er een duif op je hoofd neerdaalt, als er een stem uit de hemel klinkt, weet je dat je gezien bent. Je bent een bijzonder mens, je krijgt een bijzondere taak.</p> <p>Het zijn mooie verhalen, maar zo spectaculair maken wij het niet mee. Je krijgt een vraag vanuit de gemeente of de kerkenraad of je misschien ambtsdrager wilt worden, of je voelt van binnen dat het misschien iets voor jou is. En als anderen het dan ook vinden, word je verkozen, je zegt 'ja' en dan word je bevestigd.</p> <p>Daar sta je dan en hoe vind je je weg door het kerkelijk bestuurlijke bos? Een document hier, een bestandje daar, kerkorde, plaatselijke regeling, beleidsplan. Gesprekken met ervaren kerkenraadsleden.</p>
---	---

	<p>Het kerkelijke werk is als gemeente leven vanuit de bron, het geloof, gevoed door de verhalen uit de Bijbel.</p> <p>Deze verhalen helpen ons om betekenis te geven aan het leven en aan wat er in de wereld gebeurt. Ze helpen ons om keuzes te maken.</p> <p>Maar dat gaat niet vanzelf; de Bijbelse verhalen vertellen ons niet een op een hoe het in het leven zit.</p> <p>Enkele weken geleden passeerde ik op de snelweg een vrachtauto en die had op de brandstoftank de slogan ‘traditioneel vooruitstrevend’ staan.</p> <p>Ik dacht: Dat is een mooie typering voor de kerk, in elk geval voor het soort gemeente dat we hier willen zijn.</p> <p>We staan op twee benen.</p> <p>Aan de ene kant is er de traditie, de Bijbel, de geloofsleer, en aan de andere kant de moderne tijd en de ontwikkeling in wat we weten en hoe we tegen het leven aankijken.</p>
Spagaat	<p>Soms staan we stevig op die twee benen en soms levert het een haast onmogelijke spagaat op.</p> <p>Dat is zeker het geval bij de eerste Bijbellezing van vanmorgen waarin Gideon geroepen wordt om Israël te bevrijden van zijn vijanden.</p> <p>In het kader van het moderne volkenrecht is het een aanstootgevende tekst.</p>

	<p>Er staat klip en klaar dat Israël toen ook al woonde in het land van andere volken.</p> <p>De enige legitimatie daarvoor zou zijn dat God hen daarheen heeft geleid.</p> <p>Het is een soort van heilige strijd waarbij ik geen verschil zie met heilige oorlogen vanuit andere godsdiensten.</p> <p>De Israëlitische strijders roepen ‘voor de HEER en voor Gideon’ (dat hebben we niet gelezen, dat staat een stukje verder in het verhaal), in onze tijd roepen islamitische strijders ‘Allahu akbar’.</p> <p>En als ik nu kijk naar wat er in Palestina gebeurt, roepen mensen daar vergelijkbare dingen.</p> <p>Daar komen we niet veel verder mee en ik ben er wat verlegen mee.</p> <p>Het is vervreemdend, en tegelijk zo bekend door de eeuwen heen tot op de dag van vandaag.</p>
Roeping	<p>Geschiedenis, voor zover het geschiedenis is, kunnen we niet veranderen.</p> <p>Wat we nu doen en doorgeven aan de mensen om ons heen en aan wie na ons komen, daar hebben we wel invloed op.</p> <p>Traditioneel vooruitstrevend is ook achterom kijken om te leren voor de toekomst.</p> <p>Wat is het als je geroepen bent of geroepen bent geweest als ambtsdrager in de kerk?</p>

	<p>Wat is het als je betrokken bent bij de kerkelijke gemeente?</p> <p>Is dat zoals bij Gideon die door een engel geroepen wordt tot strijd?</p> <p>Tot strijd ten koste van de vijand, omdat die ook ten koste van jou strijd voert, alles plundert en de mensen vermoordt?</p> <p>Daar heb ik moeite mee, ik wil geweldloos leven, maar is een pleidooi voor geweldloos leven niet al te gemakkelijk zolang er niemand is die jou daadwerkelijk naar het leven staat?</p> <p>Er kan strijd zijn tegen wil en dank, soms word je een oorlog ingezogen, ingerommeld, maar daar kan nooit duurzame toekomst in liggen.</p>
Doop	<p>‘Traditioneel vooruitstrevend’ komen we al in de Bijbel zelf tegen.</p> <p>De verhalen over Jezus – die ook verhalen over God zijn – hebben een heel ander karakter dan het verhaal over Gideon en ze vertellen over een heel ander soort roeping.</p> <p>Jezus is volgens Johannes degene die doopt met de Heilige Geest, de Geest van God.</p> <p>Nadat Jezus met water gedoopt is, ontvangt Hij zijn roeping: de hemel scheurt open, de Geest daalt als een duif op Hem neer en er klinkt een stem uit de hemel.</p>

	<p>Wat wil je nog meer om zeker te zijn van je roeping? Wij doen het met minder. Meteen na zijn roeping beklimt Jezus niet de troon, Hij hakt geen gewijde palen om – zoals Gideon deed -, Hij roept geen leger bijeen, Hij drijft de bezettende macht in zijn tijd – de Romeinse overheersers – niet het land uit.</p> <p>Jezus gaat de woestijn in, gedreven door de Geest. Veertig dagen blijft Hij in de woestijn, waar Hij door Satan op de proef wordt gesteld. Hij leeft er te midden van de wilde dieren, en engelen dienen Hem.</p>
<p>Woestijn</p>	<p>Sommige mensen hebben als ze lid van de kerkenraad geworden zijn, ook weleens het gevoel dat ze in een soort woestijn terecht zijn gekomen. Dat is niet alleen in een kerkelijk bestuur zo, maar ook in een kerkelijk bestuur.</p> <p>Dor, verhit, op de proef gesteld, te midden van wilde beesten.</p> <p>En dan maar hopen dat er ook engelen zijn of dat er een stem van God klinkt.</p>
<p>Koninkrijk van God</p>	<p>Maar waar gaat het nou om – wat is de kern van waar we het allemaal voor doen? Jezus verkondigt Gods goede nieuws. Dit is wat Hij zegt:</p>

'De tijd is aangebroken, het koninkrijk van God is nabij: kom tot inkeer en geloof dit goede nieuws.'

Het koninkrijk van God is nabij.

Dat kan dus overal zijn, en altijd.

Veel hoeven we daarvoor niet te doen: we hoeven het niet te verdedigen, niet te veroveren op anderen, er niet heen op weg of wat dan ook.

Het koninkrijk van God is nabij, dat is het goede leven waarin mensen elkaar ruimte gunnen, waar in liefde wordt samengewoond, waar verbinding wordt gezocht en geleefd.

Jij telt mee en ieder mens telt mee, waar die vandaan komt of waar die heen gaat.

Het koninkrijk van God is nabij.

Dat drijft ons als gemeente van Christus, om liefde en ruimte en compassie en barmhartigheid uit te dragen,

op de wijze zoals Jezus dat heeft voorgeleefd.

Daarvoor zijn we bezig met elkaar binnen onze gemeenschap zelf en ook daar buiten.

En graag willen we mensen erbij betrekken en uitnodigen om mee te doen, om ook deze weg te gaan.

Maar altijd in vrijheid en zonder dwang.

De gemeenschap is een oefenruimte.

Kom tot inkeer, zegt Jezus, en geloof dit goede nieuws.

Dat wil zeggen: verbind je eraan en ga er voor!

- Amen.

